

„Ik zal handhaven”

Extra
Foto - editie
acties oost-java

21 juli t/m 4 aug. 1947

UITGAVE: VOORLICHTINGSDIENST MARINIERSBRIGADE

© R. Marnette

het voorspel

1.

Maanden na de ondertekening van de overeenkomst, die te Linggadjati werd gesloten, wees nog niets er op, dat het de republiek ernst was om medewerking te verlenen aan de uitvoering van de zo plechtig gegeven beloften. Het kon zo langer niet doorgaan... Op Zaterdag, 19 Juli 1947 hangt er reeds iets in de lucht. De gehele Mariniersbrigade wordt geconsigneerd. Met het beladen van L. S. T. 's en L. T. 's wordt een begin gemaakt. Zal het er nu eindelijk van komen?

Terwijl de volgende dag wordt doorgedaan met het laden van de schepen, gaan de eerste Mariniers aan boord van de landingsvaartuigen.

2.

Het is verwonderlijk, wat die landingsvaartuigen een laadruimte hebben. Behalve volledig uitgeruste infanterie verdwijnen trucks, Sherman-tanks, pantserwagens, half-tracks, mobiele radio ontvang- en zendinstallaties, jeeps en wat dies meer zij in de gapende muilen van de reusachtige schepen.

De embarkatie der troepen, die geheel volgens plan verloopt, duurt in het geheel slechts twee en een half uur. Voor één dag zijn de Mariniers nu bij de Vloot in de kost. Hutspot met klapstuk zal een prettige afwisseling in het Mariniersmenu betekenen.

3.

De meeste schepen liggen reeds voor anker in het Westervaarwater. Het is nog vroeg in de morgen. De Landing Craft Infantry „Ijsvogel" zal als een der laatste schepen van de kant gaan. De M. P. der Mariniersbrigade is natuurlijk ook van de partij met, zoals het behoort, voorbeeldige dekenrollen en een dito marsbepakking.

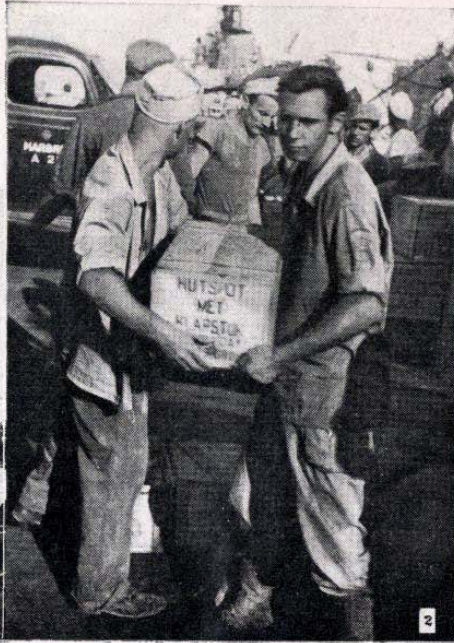
De politiemannen volgen met belangstelling de capriolen van een haai, die tot vlak onder de wal komt voor een hap afval.

4.

Het is een bonte verzameling op de vaartuigen en ieder maakt het zich zo gemakkelijk mogelijk. De één staat te fotograferen en weer anderen zetten een boom op.

Het is een Zondag. Vlootpredikanten zowel als vlootaalmoezeniers herinneren de Mariniers aan de dag des Heren door kerkdiensten te houden, die uiteraard onder de meest primitieve omstandigheden plaats vinden.

Vlootaalmoezenier F.v.d. Vliet tijdens een godsdienst-oefening.

naar de landingsplaatsen

5.

De Expeditionnaire Macht der Mariniersbrigade zal op twee plaatsen gaan landen. De vloot bestaat uit twee smaldelen.

Om 11 uur vertrekt het grootste convooi onder bescherming van de torpedobootjagers Hr. Ms. „Tjerk Hiddesz” en Hr. Ms. „Piet Hein”.

Het andere convooi is reeds eerder, onder dekking van Hr. Ms. „Evertsen”, vertrokken met de colonne Bali aan boord, die bij Banjoewangi aan wal zal gaan. Rustig en beheerst, zonder de minste opwinding, is de stemming onder de duizenden Mariniers, als de ankers worden gelicht.

6.

Ook aan boord van het L. C. I. „Ijsvogel” is er aan de Mariniers niets te merken, dat er op wijst, dat ze de volgende ochtend zullen landen. De meeste gaan dit karweitje voor de eerste keer opknappen tenminste met uitzondering van de oefeningen in Amerika en onlangs in de omgeving van Soerabaja.

Een viertal vrienden heeft zich, speciaal voor de komende actie, laten millimeteren.

7.

Eerst nadat enige uren is gevaren roept een luitenant-peletonscommandant zijn sergeanten en korporaals bij zich om hun de plannen uiteen te zetten.

„Hier komen we terecht en dáár (een detailfoto komt te voorschijn) bij die witte vlaggestok gaan we aan wal. Het is onze taak om een bruggehoofd te vormen”.

Aandachtig en vooral ernstig luisteren de ondercommandanten naar hun aanvoerder.

8.

De avond van de 20ste Juli geeft het bekende en toch steeds weer nieuwe beeld van een tropische zonsondergang.

Langzamerhand duikt de een na de ander in zijn primitieve kooi. Een enkeling blijft nog wat over de reling turen in de donkere nacht. Het boegwater klotst; de motoren brommen regelmatig en af en toe rinkelt de scheepstelegraaf. In de ruimen heerst een broeikas-temperatuur.

Morgen is het D-dag!

de landing bij pasir poetih

9.

Aan de voet van de 1.250 meter hoge Goenoeng Ringgit ligt, ongeveer 75 km ten westen van de havenstad Probolinggo, het plaatsje Pasir Poetih.

In de vroege ochtend van Maandag, 21 Juli 1947, zien de Mariniers, als het convooi om 8 uur een „rendez-vous” heeft, het mooie witte strand van Pasir Poetih.

Het is een indrukwekkend gezicht om het gehele smaldeel later in positie te zien liggen voor de landing.

De inleidende artillerie-beschietsing wordt verzorgd door Hr. Ms. „Piet Hein” en duurt precies 10 minuten. Dan schieten, in pijlsnelle vaart, de stormbootjes voorwaarts.

Zes minuten na het einde van de artillerie-beschietsing schuren de bootjes het zand van Pasir Poetih's strand, waarna de Mariniers de Nederlandse driekleur hijssen in de vlaggemast voor het A.L.R.I.-hoofdkwartier.

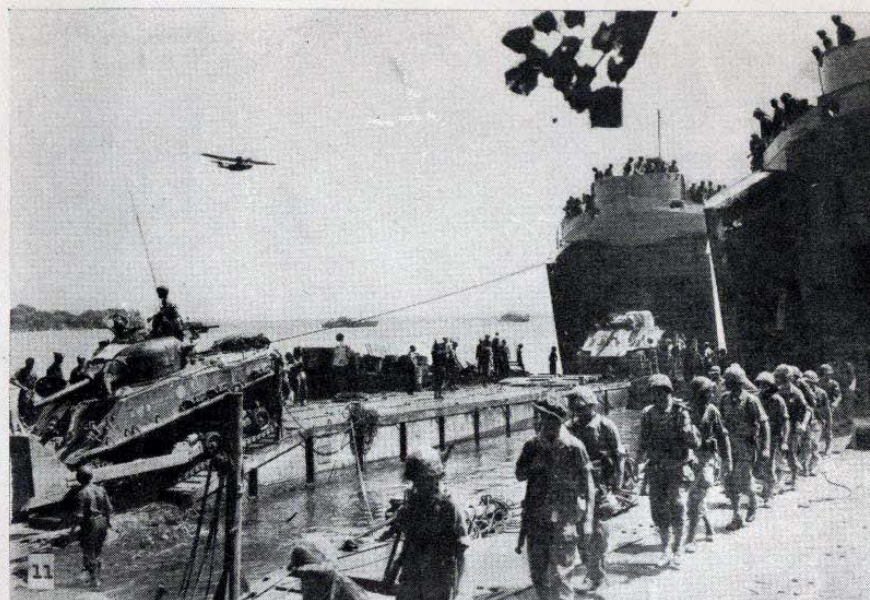
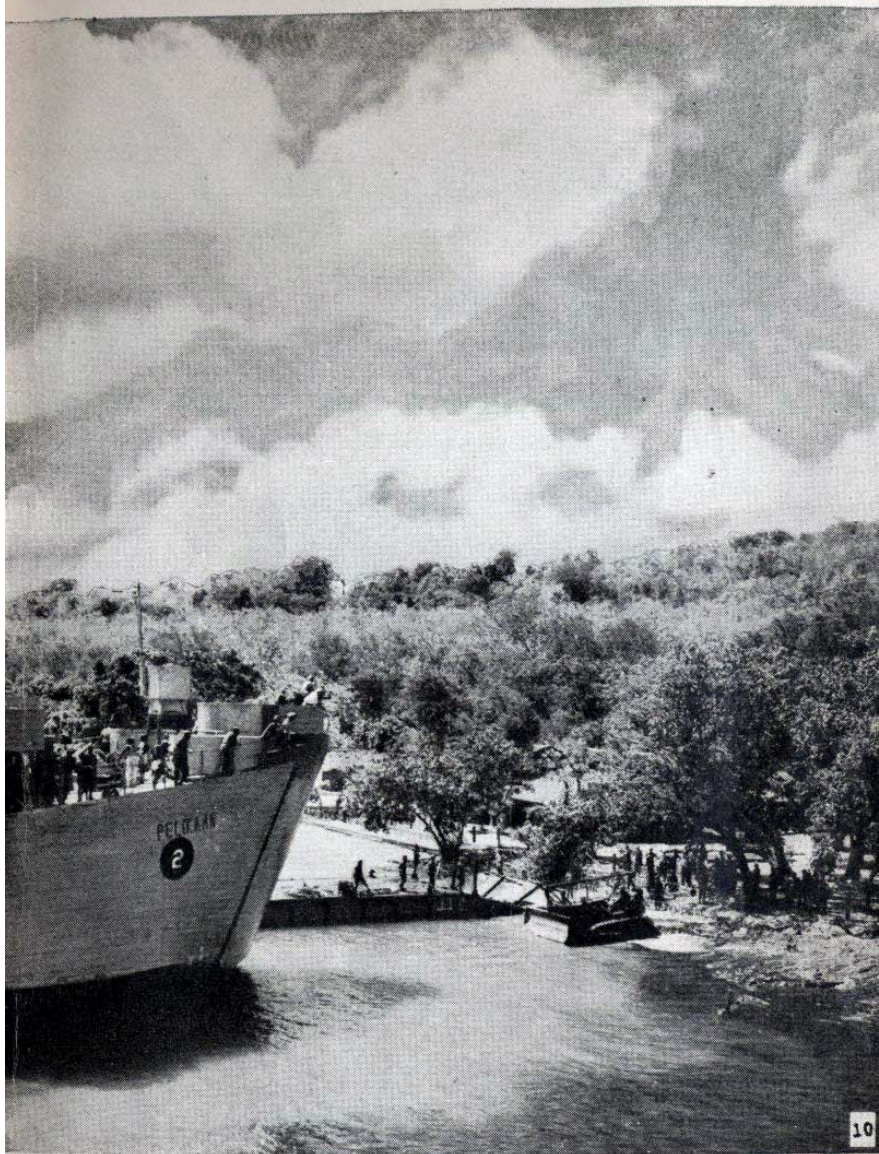
10.

De verbinding tussen de L.S.T.'s en het strand is tot stand gebracht met behulp van pontons, die de bull-dozers van Soerabaja over het water hebben gebracht. Terwijl uit een landingsvaartuig infanteristen tevoorschijn komen, lost een andere enkele Sherman-tanks.

Een „Catalina” van de Marine Luchtvaart Dienst blijft vanuit de lucht een oogje in het zeil houden, terwijl de R.P.-boten voor de landingsplaats blijven patrouilleren.

11.

Om 10.25 uur landt de tweede golf, bestaande uit de L.C.I. „Ijsvogel” met een peleton infanterie, mijnenveeg-ploegen, strandgroep en verbindingsgroep aan boord, alsmede twee pontons met genie-materiaal. De bull-dozers zijn direct in actie. „Tarzan” ziet er niet tegen op om, bij het vormen van een goede oprit voor de L.S.T. „Pelikaan”, een eindweegs zee in te rijden. „King of the Jungle” heeft reeds een boom, die in de weg stond, geveld.

12.

De Veiligheidsdienst der Mariniersbrigade houdt zich bezig met de gevangenen, waarvan er enkele de Nederlandse taal beheersen.

De gewezen onder-commandant van Pasir Poetih, een officier van de „Angkatan Laoet Republiek Indonesia“, verstrekt alle mogelijke gegevens.

In de bibliotheek van deze republikeinse marine-post wordt veel communistische lectuur aangetroffen. „Geduld wordt beloond met Stalin's liefde“, leest een Marinier in een Maleis weekblad.

Terwijl de bulldozers onbegrijpelijk veel werk verzetten, rollen nog enkele tanks uit een L.S.T.

13.

Het debarkeren gaat in een vlot tempo voort. De Maritiem Commandant Soerabaja, de kolonel C.J. van Waning (rechts op de foto met witte pet), lacht tevreden, terwijl een pantserwagen van de Verkenningss-afdeling der Mariniersbrigade hem passeert.

De gevlochten matten blijken een uitstekend hulpmiddel te zijn, om het mul worden van het strand te ondervangen.

14.

De strandploeg monteert een „beach-master“- geluidsinstallatie, de telefoonmensen installeren hun centrale en de strandcommandant loopt druk heen en weer.

De telefoon van de vijand blijkt niet meer te functionneren. De artillerie-beschietsing van Hr. Ms. „Piet Hein“ heeft de verbinding verbroken.

Op één der gesneuvelden tegenstanders bevindt zich een briefje, waaruit blijkt, dat onze komst in de vroege ochtend is doorgegeven aan de A.L.R.I.-post te Sitoebondo.

Tot de taak van de strandploeg behoort ook het uitzetten van vlaggen, wat ten doel heeft het landen der L.T.S.'s te vergemakkelijken.

„Het is maar een nat baantje,“ vinden de Mariniers, die zelf droog aan wal zijn gekomen.

naar probolinggo

15.

Nadat colonne Geel een bruggehoofd heeft gevormd, zijn drie grote colonne's bij Pasir Poetih aan land gegaan.

Ze stellen zich langs de straatweg, die evenwijdig met de kust loopt, op.

Om 13.30 uur is het voor colonne Rood opstijgen en vertrekken. Marsdoel is de 75 km. westelijk gelegen havenstad Probolinggo, die vóór donker bereikt moet worden. Het is een wedstrijd met de tijd. Gelukkig blijken de 31 bruggen op het traject onbeschadigd te zijn. Op enkele plaatsen krijgen de Mariniers infanterie-vuur, doch vrij gemakkelijk worden achtereenvolgens Besoeki, Phaiton en Kraksa'an bereikt.

Overall staat de bevolking langs de weg enthousiast te juichen. Met de duim omhoog!

16.

Het is reeds diepe schemering als Probolinggo wordt binnengereden. Om 21 uur is de afsluiting van de stad voltooid. De spits gaat om de Noord naar het havencomplex. Helaas lukt het niet om de haven voor brand te behoeden.

De terugtrekkende T.R.I. ziet op het laatste ogenblik nog kans om de aangebrachte lading voor een deel tot ontploffing te brengen en zo bivakkeert colonne Rood een nacht rondom de stad in het schijnsel van ontzaglijke rook- en vlammenmassa's.

17.

De opslagruimte van Probolinggo's havencomplex wordt tot 30% van haar oorspronkelijke oppervlakte gereduceerd.

En duizenden tonnen tabak, suiker en rubber gaan mede in de vlammen op. De brandweer der Mariniersbrigade heeft een harde dobber, doch weet erger te voorkomen. Het systeem van de zinneloze verschroei-de-aarde-politiek-à-la Soetomo is zeer eenvoudig.

Een vliegtuigbom met trekontsteking wordt in een goedang geplaatst. Daar omheen vaten benzine en dan een partij geplokte, kurkdroge kapok.

„Trek maar aan het touwtje en.....“ En de goedangs zijn gegaan! De bomtrechters zijn meestal terug te vinden in de troosteloos vernielde pakhuizen.

18.

De volgende morgen om 5.45 uur worden troepen en materiaal naar het havencomplex aangetrokken. De afsluiting van de haven wordt, na een kort vuurgevecht, voltooid, waarna mineringen worden opgeruimd. Het gehele stadsgebied wordt gezuiverd, waarbij de plaatselijke politie zich komt melden. Men verklaart zich bereid om mede te werken. Om 10 uur komt het havendetachment en een detachment van de Verpleging- en Wapening Compagnie over zee aan. Direct begint men met de herstelwerkzaamheden.

15

16

18

17

naar Bondowoso en Djember

19.

Om 14.00 uur start colonne Blauw en begeeft zich in Oostelijke richting. Marsdoel is Djember.

Bij Sitoebondo wordt naar het Zuiden afgebogen. Hier en daar maken de Mariniers kleine groepjes extremisten onschadelijk.

Een achttal kilometers voorbij Sitoebondo (het begint reeds te schemeren) overnacht colonne Blauw in de suikerfabriek Pradjekan.

De volgende dag gaat het tussen hoog suikerriet aan beide zijden van de weg verder. Een brug kan nog net gered worden.

Vlak bij Bondowoso verspert zowaar een zware locomotief met tender de weg. De tank-dozer weet echter óók met deze zware hindernis wel raad.

20.

Geregeld wordt nog tegenstand ontmoet, die echter na kortere of langere tijd wordt gebroken. Van de tegenstanders, die niet sneuvelen en nog juist kunnen ontkomen, blijft er altijd iets achter: schoenen of laarzen. Op blote voeten blijkt het sneller te gaan! Uit ondervinding kennen de Mariniers een door de extremisten van de Jappen geleerde truc: „Net doen of je dood bent.”

Zijn de Mariniers gepasseerd, dan wordt er in de rug geschoten. Om dit te voorkomen wordt elke dode nauwkeurig onderzocht en volledig ontwapend.

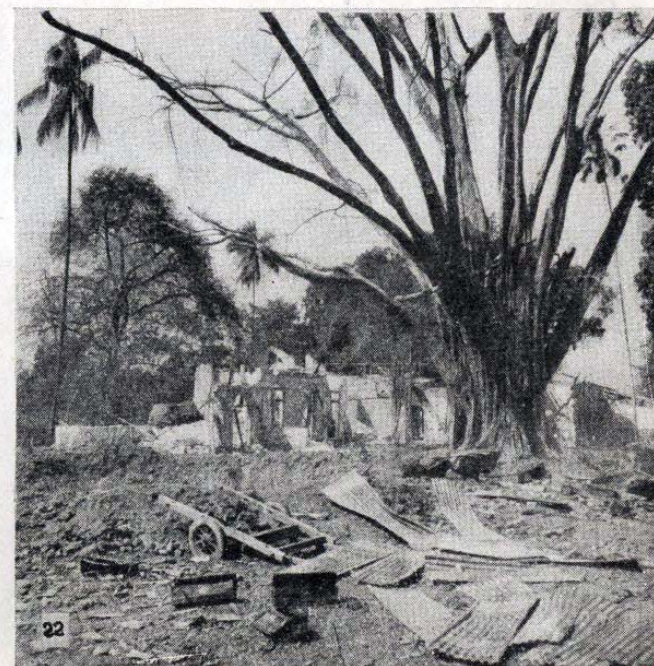
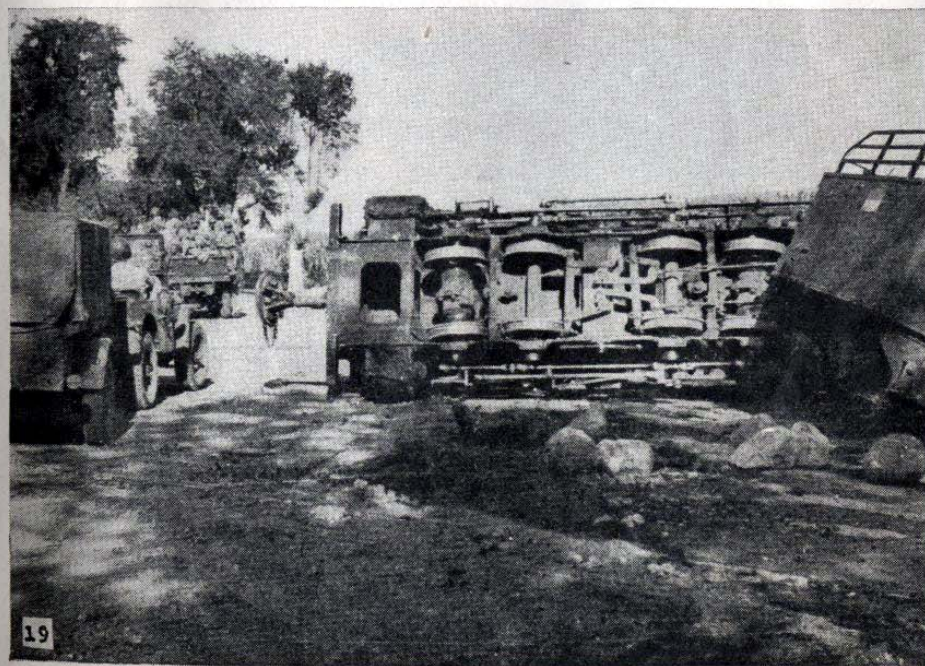
21.

Nadat een detachement te Bondowoso is achtergelaten, blijkt de laatste etappe, de reis naar Djember, een zacht eitje te zijn.

De verraste militaire bezetting van Djember, die ons op zijn vroegst eerst twee dagen later had verwacht, biedt toch nog enige tegenstand. Vele geweren, karabijnen, mitrailleurs, mortieren, Japanse „beach“-mijnen, speren, Samoerai-zwaarden, klewangs, vliegtuigbommen en wat dynamiet worden buitgemaakt. Lt. Kol. H.A.G. v.d. Hardt Aberson (rechts) brengt persoonlijk rapport uit aan de Commandant Expeditionnaire Macht Mariniersbrigade, de Kolonel der Mariniers W.A.J. Roelofsen, welke laatste een bezoek aan Djember brengt.

22.

Een aantal Chinezen is uit angst een riool ingekropen en ze zien er vermakelijk uit als ze zich weer bovengronds vertonen. Men is echter spoedig gerustgesteld. Enkele gewapende T.R.I. soldaten, die onwetend van wat er is gebeurd, naar Djember komen om te passagieren, worden laat op de avond nog gevangen genomen. De Hizboellah-bezetting van een munitie-dump weet niets anders te doen, dan de gehele zaak in de lucht te laten vliegen. Veel blijft er niet over. Ook een (heilige) Waringinboom is vernield.

RIJST-trucks, treinen en tanggoel

23.

Te Djember, zoals trouwens ook overal elders het geval blijkt te zijn, worden vele Engelse trucks aangetroffen. „India rice” staat er in witte letters op te lezen en daaronder de Maleise vertaling: „beras India”.

Doch deze trucks blijken voor een geheel ander doel te zijn gebruikt dan voor het vervoer van rijst. De gecamoufleerde wagens zijn volgeladen met wapens, munitie en uitrustingsstukken.

Ook handelsovereenkomsten kan de republiek niet nakomen.

24.

In Djember zowel als in het nabij gelegen Rambipoe-dji worden vele locomotieven aangetroffen. Zeer belangrijk is deze tractie voor het vervoer van de landbouwproducten.

„Nog een kwartiertje en dan heb ik druk genoeg”, zegt een korporaal der Mariniers, die bij de spoorwegen van de Staatsmijnen heeft gewerkt. Mariniers als machinist.

En het zijn mannen van een infanterie compagnie en het Genie Bataljon, die later vele berglocomotieven van Djember naar Soerabaja brengen voor reparatie en revisie in de centrale werkplaats.

25.

De 23ste Juli 1947 wordt vanuit Djember het plaatsje Tanggoel bezet, hetgeen zonder enige tegenstand geschiedt.

Juichende bevolking langs de weg. Rubber-plantages zien er verwaarloosd uit en het suikerriet is overrijp. De colonne verzamelt zich op de Aloon Aloon te Tanggoel. Direct wordt het poosje rust benut om de veldfles bij te vullen en de inhoud van een blikje „Frankfurter and beans” te verorberen. Honger maakt rauwe bonen zoet.

26.

Enkele groepen Mariniers patrouilleren nog voor alle zekerheid. Scheen Tanggoel verlaten toen de Mariniers binnentrokken, allengs komen de bewoners te voorschijn.

Eerst op schuchtere, doch al spoedig op ondubbelzinnige wijze laten de Tanggoelezen hun blijdschap blijken over de komst van de Nederlanders. Verse djeroeks en pisangs worden de Mariniers aangeboden en het verse fruit is een smakelijke afwisseling na het „blikjes”-menue van de laatste dagen.

een snelle opmars

27.

Colonne Wit, onder commando van Lt. Kol. W.J. van Rhijn, maakt een zeer snelle run. Eerst achter colonne Rood aan, om even voor Probolinggo naar het Zuiden af te buigen.

Om 19.00 uur wordt in bivak gegaan. Te 22.30 uur naderen drie vijandelijke auto's de posten der Mariniers. De voertuigen worden buiten bedrijf gesteld. De volgende morgen breken de Mariniers om 5.15 uur het bivak op. Om 6.30 uur is Klakah reeds bereikt. De zeer primitieve wegversperringen geven de pantserwagens weinig moeite.

28.

Na de bezetting van Loemadjang, die, na geringe tegenstand, te 8.20 uur is voltooid, gaat het in de richting van Pasirian.

Deze plaats dichtbij de Zuidkust is van belang, daar zij ligt aan de enige verbindings-weg tussen Java's Oosthoek en Malang. Om 9.00 uur voltooien de Mariniers de afsluiting.

Gelukkig blijkt de mooie grote brug, even voor Pasirian, nog geheel in tact te zijn.

29.

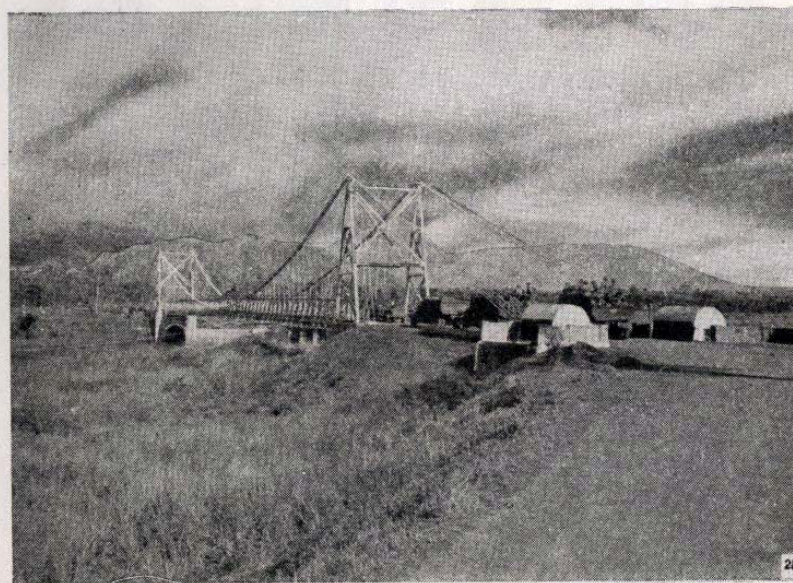
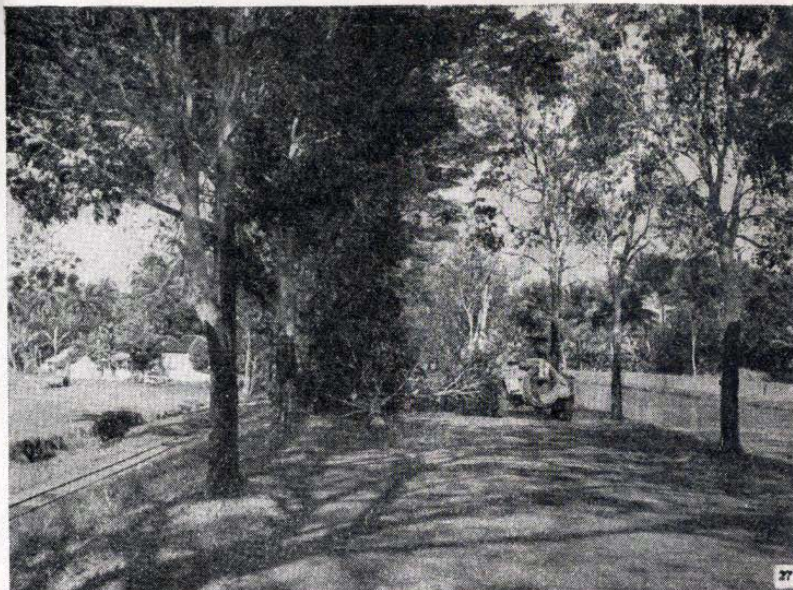
Een zeer gevaarlijke en tevens verantwoordelijke taak dragen de mannen van de stootpeletons der Mariniersbrigade steeds op hun schouders. Menig koelbloedig staaltje is bekend van de „bommenridders“, die op deskundige wijze de vaak listig geplaatste explosieven opzoeken en onschadelijk maken. De „mine-detector“ (de pannekoek) bewijst uitstekende diensten. Geeft dit vernuftige apparaat de sterke zoemtoon, dan wordt er met dolk en bajonet geprikt, totdat de gevaarlijke mijn of bom gevonden is.

30

Na de bezetting van Loemadjang wordt een patrouille uitgezonden naar de grootste suikerfabriek ter wereld te Djatiroto.

Het gehele terrein wordt doorkruist. En dan komt de grote, blijde verrassing: de Mariniers zijn juist op tijd gekomen om de fabriek voor een groot onheil te behoeden. Ergens onder een boom ligt een accu, een doodgewone, opgeladen auto-accu. Twee draden liggen er bij. De aftakkingen worden nagelopen en men komt terecht bij acht aangesloten en zeven niet ingeschakelde bommen, die alle zijn aangebracht onder de meest vitale delen van 's werelds grootste suikerfabriek.

Dit keer zijn de Mariniers de T.R.I. gelukkig te vlug afgeweest.

de landing bij Banjoewangi

31.

Naast de grote landing bij Pasir Poetih heeft er ook een landing plaats ter hoogte van de Meneng-baai, ten Noorden van Banjoewangi.

Ook deze landing is voor de T.R.I. een volkomen verrassing. In de morgen van de 21ste Juli 1947 te 5.35 uur begint Hr. Ms. „Evertsen“ een beschieting. Tien minuten later krijgt de eerste L. T. opdracht om te landen. Bij de landing ondervinden de Mariniers en K.N.I.L.-troepen geen tegenstand.

32.

De K.N.I.L.-compagnieën hebben opdracht om Banjoewangi te bezetten. De Mariniers stoten daarna door, om dan een omzwaai te maken door het gehele gebied.

Tot Banjoewangi gaat het voorzichtig voorwaarts; men weet niet wat er zit. Het K.N.I.L. veegt de kampings op bekwame wijze schoon. Hoofdzakelijk is het de weerstand van kleine vijandelijke eenheden, die niet weg hadden kunnen komen, welke gebroken moet worden. Even een klein, doch gevaarlijk intermezzo. Een Jap tracht de spits over een brug te lokken, terwijl een T.R.I.-soldaat aan het einde van een aan een bom bevestigd aftrektouw zit. Bijtijds wordt de hinderlaag bemerkt en de daders neergelegd. Behoedzaam gaat colonne Bali verder en om 15.00 uur is Banjoewangi bereikt.

33.

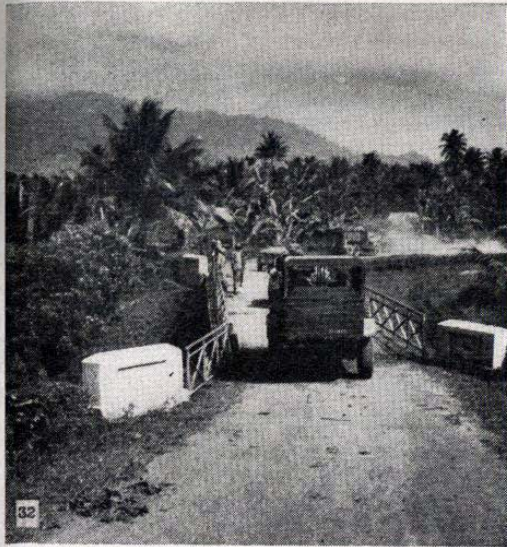
Om 15.15 uur gaat de gemotoriseerde colonne door in de richting Ragadjanti, welk plaatsje ongeveer twee uur later is bereikt. De republikeinse politie en A.L.R.I.-troepen worden overvallen. Het batig saldo is dertien gevangenen en een belangrijk aantal handvuurwapenen en mitrailleurs.

De bevolking was door de T.R.I. gedwongen om bomen te kappen. Men stelde zich de indruk voor, die het op de bevolking maakt, als al die bomen, waarover men een dag had gekapt, door tanks en bulldozers in enkele minuten ter zijde worden geschoven.

34.

Er is reeds diepe duisternis als colonne Bali in bivak gaat. Een dag vol nieuwe indrukken is voorbij gegaan. Een blijde herinnering is de juichende menigte langs de weg. En dan de oude Indische dame, een plantersweduwe, wier echtgenoot door de Jappen was vermoord. Snikkend viel ze een officier van de Verkenningsafdeling van de Mariniersbrigade om de hals toen hij met zijn pantserwagen arriveerde.

En de oude dame had nog wat bewaard ook, namelijk een beste fles, die meteen „Marinier“ werd gemaakt.

ACTIE ZUID VAN SOERABAIA

35.

Niet behorende tot de Expeditionnaire Macht der Mariniersbrigade is aan het derde Bataljon van deze Brigade, onder rechtstreeks bevel van de Commandant "A"-Divisie, de zware taak opgedragen, om ten Zuiden van Porrong de versperringen en mineringen te doorbreken. Met de ransels op de rug banen de jonge Mariniers zich een weg naar Pandekan, door een heel zwaar en..... gevaarlijk terrein. Legio zijn de mijnen, tankvallen en asperges, die alle zijn aangebracht na de verschillende „staakt-het-vuren“-overeenkomsten.

Vooraf bij de wegversperringen, die soms zeer kinderlijk zijn geconstrueerd, is een hinderlaag mogelijk. Uiterst voorzichtig wordt de omgeving doorzocht.

36.

Op de weg naar Bangil heeft de tegenstander nog kans gezien om enkele bruggen te vernielen. Om tijdverlies te voorkomen worden soms de bull-dozers ingezet, die eenvoudig een dam opzetten in de betreffende kali. Niet alle bruggen blijken echter vernield. Vlak voor Bangil ontdekken de Mariniers een ondermijnde brug, die men nog net niet heeft kunnen vernietigen.

De draden worden doorgeknipt en de zes vliegtuigbommen verwijderd, waarbij de bevolking medewerking verleent.

37.

Ook van Pandekan naar Lawang wemelt het van explosieven en vernielde wegen. Als een brug (meestal geschiedt het opblazen op zeer onoordeelkundige wijze) gedeeltelijk nog bruikbaar is, weten de mannen van het Genie-bataljon der Mariniersbrigade er wel raad op. Een noodherstelling wordt aangebracht.

38.

De verdere opmars naar Batoe, het bekende plaatsje, waar de Mariniers hun eerste Indische aardbeien te zien en te eten krijgen, verloopt schitterend. De bergbevolking is uitbundig in haar vreugde-uitingen.

Blank en bruin zijn weer tezamen. En de vaste wil is er om gezamenlijk de gevolgen van het Japanse en republikeinse wanbeheer te herstellen.

malang bezet

39.

Op Woensdag, 30 Juli 1947, verlaten de Mariniers, tezamen met troepen van de Koninklijke Landmacht, Lawang, om de grote stad in de bergen, Malang, te gaan bezetten. 17 Kilometer bedraagt de afstand. Er zijn echter onverwachte obstakels in de vorm van vernielde bruggen, die oponthoud veroorzaken. De tegenstand is vrij gering. Toch moeten de Mariniers met hun mitrailleurs wel eens in actie komen om een weerstandsnest op te ruimen.

40.

De bevolking van Malang heeft onbeschrijflijke dagen doorgemaakt. De Chinese bevolkingsgroep te Malang is er echter, in tegenstelling tot de berichten uit andere plaatsen, vrij goed van afgekomen.

Tóch slaken óók de Chinezen een zucht van verlichting als de Mariniers en Landmachers Malang bezetten.

Vele geven direct de wens te kennen om naar Soerabaja te mogen gaan. En hele gezinnen vertrekken bepakt en bezakt uit de stad in de bergen naar de Krokodillenstad.

41.

De laatste 5 kilometer worden de volgende dag afgelegd. De stad biedt bij binnenkomst een troosteloze aanblik. Het is opvallend, hoe de extremistische elementen zich moeite hadden gegeven om vrijwel alle Europese gebouwen, die toch allerm minst van strategisch belang zijn, te vernielen.

In het centrum van de stad blijkt praktisch geen gebouw onbeschadigd te zijn gebleven. Een belangrijke winkelstraat is geheel vernield.

42.

Het succes van de operaties ten Zuiden van Soerabaja is voor een niet gering deel te danken aan de mannen van de Amphibische Tractor Compagnie der Mariniersbrigade. De lange afstanden over de weg is een opgave, waar de tractoren eigenlijk niet voor zijn gemaakt, maar de grote gevaarten hebben het er best afgebracht.

Hun machtige entrée in Malang heeft niet nagelaten diepe indruk te maken op de bevolking.

De Reus en Klein Duimpje. Een buitgemaakte Japanse imitatie bren-carrier steekt wel heel erg af tegen het gevaarte, dat Amphibische Tractor wordt genoemd.

43.

Als een soort reprise van de landingen bij Pasir Poetih en Banjoewangi wordt de landing op Madoera. Weer komen voertuigen der Mariniersbrigade het Marine Etablissement te Soerabaja binnengereden; weer liggen de landingsvaartuigen met hun grote opengesperde muilen tegen de wal en rollen jeeps, pantserwagens, half-tracks en trucks naar binnen. Het vaartochtje duurt dit keer, slechts kort; het is ook maar een korte streep water, die Soerabaja van Madoera scheidt.

Het aan land komen van de vaartuigen gaat vlot. Een „half-track“ bereikt veilig en droog Madoera.

44.

De opmars is wel heel wat riskanter dan bijna overal elders het geval is geweest. De Mariniers struikelen bij wijze van spreken over de explosieven.

Maar zo langzamerhand hebben de „demolitie“-mannen van de Mariniersbrigade een zekere vermaardheid gekregen, zowel die van het Genie Bataljon als de Stootpeletons der Infanterie Bataljons.

En ook op Madoera bewijzen ze hun stiel zeer wel te beheersen. Dat vele Europese huizen en vooral Chinese toko's tóch vernield zijn, is zeker niet hun schuld. Dagen tevoren hadden de volgelingen van Soetomo zich reeds aan hun destructieve lusten overgegeven.

45.

Nadat de Madoerezen eenmaal bekomen zijn van de schrik, geven ze al gauw in steeds groter wordende mate onomwonden hun vreugde te kennen over de komst der Nederlanders.

Contact met de Mariniers is direct gemaakt. Ziekenverplegers verbinden de erbarmelijk verzorgde wonden en van hun rantsoenen delen de Mariniers de lekkernijen met de Madoereze jeugd.

46.

Eén van de specialiteiten der Mariniersbrigade is de z.g. tank-dozer, een combinatie van een Sherman-tank en een bull-dozer. Dit machtige voertuig, dat liefst 36 ton weegt, gaat zelfs voor de zwaarste versper-ring niet uit de weg. Een dergelijke tank-dozer dient op de foto als achtergrond van Generaal Majoor der Mariniers M. R. de Bruijne, de Territoriaal Commandant van Oost Java, tevens Commandant A-Divisie, tijdens zijn inspectie-bezoek aan Madoera.

De cliché-opnamen van de foto's voor
deze uitgave zijn vervaardigd door de
Foto-Lithografische afdeeling van het
Genie Bataljon der Mariniersbrigade.

Kolff-Serabain